

ZAKON O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

I OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

(1) Ovim zakonom uređuju se radno-pravni status državnih službenika u republičkim organima uprave Republike Srpske (u daljem tekstu: republički organi uprave); prava i dužnosti; radna mjesta državnih službenika; zapošljavanje i popunjavanje upražnjenih radnih mjesta; ocjenjivanje i napredovanje; stručno osposobljavanje i usavršavanje i stručni ispit; pripravnici i volonteri u republičkim organima uprave; disciplinska i materijalna odgovornost; prestanak radnog odnosa; zaštita prava iz radnog odnosa; kadrovski plan; vođenje centralne evidencije; druga prava iz radnog odnosa i status i nadležnost Odbora državne uprave za žalbe (u daljem tekstu: Odbor).

(2) Pojedina prava i dužnosti državnih službenika mogu se posebnim zakonom urediti i na drugačiji način, ako to proizlazi iz prirode njihovih poslova (oblast unutrašnjih poslova, inspekcijски poslovi i sl.).

Član 2.

(1) Poslove iz djelokruga republičkih organa uprave obavljaju državni službenici i namještenici kao zaposleni bez statusa državnog službenika.

(2) Državni službenik je lice sa visokom stručnom spremom koje je zaposleno u organu republičke uprave i obavlja poslove osnovne djelatnosti organa republičke uprave. Izuzetno, državni službenik je i lice sa završenom višom i srednjom stručnom spremom u skladu sa Uredbom Vlade iz člana 27. stav 2. ovog zakona.

(3) Poslovi osnovne djelatnosti republičkih organa uprave su: normativno-pravni poslovi; izvršavanje zakona i drugih propisa; odlučivanje u upravnom postupku; inspekcijски nadzor i ostali stručni poslovi republičkih organa uprave.

(4) Namještenik je lice koje je zaposleno u republičkom organu uprave i obavlja: administrativne, računovodstveno-finansijske ili pomoćno-tehničke poslove čije obavljanje je potrebno radi obavljanja poslova iz djelokruga republičkih organa uprave.

(5) Odredbe ovog zakona primjenjuju se i na zaposlene u stručnoj službi: Vlade Republike Srpske (u daljem tekstu: Vlada) i Pravobranilaštva Republike Srpske (u daljem tekstu: Pravobranilaštvo), ako posebnim zakonom nije drugačije uređeno.

(6) Gramatički izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu za označavanje muškog ili ženskog roda, podrazumijevaju oba roda.

Član 3.

Prava i dužnosti poslodavca vrši rukovodilac republičkog organa uprave (u daljem tekstu: rukovodilac organa), ako posebnim zakonom ili drugim propisom nije drugačije uređeno.

Član 4.

(1) Struktura državnih službenika treba okvirno da odražava nacionalnu strukturu stanovništva prema posljednjem popisu stanovništva.

(2) Nacionalna pripadnost državnog službenika određuje se na osnovu dobrovoljnog izjašnjavanja.

Član 5.

(1) Prilikom obavljanja poslova državni službenici su dužni da se pridržavaju principa profesionalnosti, nepristrasnosti, odgovornosti, poštenja, transparentnosti, efikasnosti i ekonomičnosti, u skladu sa kodeksom ponašanja državnog službenika.

(2) Kodeks iz stava 1. ovog člana donosi Vlada na prijedlog Agencije za državnu upravu (u daljem tekstu: Agencija).

Član 6.

(1) Državni službenik dužan je da postupa u skladu sa Ustavom, zakonom i drugim propisima, prema pravilima struke i politički neutralno.

(2) Državni službenici ne mogu biti osnivači, niti članovi organa političkih stranaka.

(3) Državni službenik ne smije u obavljanju poslova svog radnog mjesta izražavati i zastupati politička uvjerenja.

(4) Niko ne smije vršiti uticaj na državnog službenika da čini nešto što je suprotno važećim propisima.

Član 7.

Rukovodioci organa i državni službenici u obavljanju svojih poslova su dužni da poštuju principe jednakih mogućnosti i različitosti i neće vršiti diskriminaciju u odnosu na rasu, pol, jezik, nacionalnu pripadnost, vjeroispovijest, socijalno porijeklo, rođenje, obrazovanje, imovno stanje, političko i drugo uvjerenje, društveni položaj ili drugo lično svojstvo.

Član 8.

(1) Svi državni službenici su jednaki u svojim pravima i obavezama utvrđenim zakonom, po osnovu rada i imaju pravo na:

a) stalno zaposlenje, osim ako ovim zakonom nije drugačije uređeno,

b) zaštitu svog fizičkog i moralnog integriteta tokom obavljanja službenih dužnosti,

v) korektan odnos nadređenih prema njemu, uz poštovanje njegovog moralnog integriteta i ljudskog dostojanstva,

g) pošten i pravedan tretman u kadrovskoj politici, bez obzira na: starosnu dob, invalidnost, pol, vjersku i nacionalnu pripadnost i politička opredjeljenja,

d) pravo na uslove rada koji mu neće ugroziti život i zdravlje, na tehničke i druge uslove potrebne za rad i na zaštitu od prijetnji, napada i svih vrsta ugrožavanja bezbjednosti na radu i

đ) pravo žalbe na rješenje kojim se odlučuje o njegovim pravima i dužnostima, ako žalba ovim zakonom nije izričito isključena.

(2) Rukovodilac organa dužan je da na zahtjev državnog službenika preduzme mjere za zaštitu njegove bezbjednosti na radu.

Član 9.

Na prava i dužnosti državnih službenika koja nisu uređena ovim zakonom primjenjuju se opšti propisi o radu i kolektivni ugovor.

II PRAVA I DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

1. Prava državnih službenika

Član 10.

Državni službenik ima pravo na:

a) platu i naknadu u skladu sa važećim propisima,

- b) odmore i odsustvo,
- v) stručno obrazovanje i profesionalno usavršavanje,
- g) osnivanje ili učlanjenje u sindikat ili profesionalno udruženje, u skladu sa zakonima,
- d) štrajk u skladu sa zakonom i
- đ) druga prava uređena zakonom.

Član 11.

Državni službenik ima pravo na platu i naknade prema zakonu kojim se uređuju plate za državne službenike.

Član 12.

Državni službenik koji radi puno radno vrijeme ima pravo na odmor u toku radnog vremena u trajanju od 30 minuta.

Član 13.

Državni službenik ima pravo na sedmični odmor u trajanju od najmanje 24 sata neprekidno.

Član 14.

(1) Državni službenik koji ima najmanje šest mjeseci neprekidnog radnog staža ima pravo na godišnji odmor u trajanju od najmanje 18 radnih dana. U godišnji odmor se ne uračunava subota, nedjelja, dani republičkih praznika i drugi dani za koje je zakonom, odnosno aktom Vlade određeno da se ne radi.

(2) Godišnji odmor iz stava 1. ovog člana uvećava se za jedan dan za svake navršene tri godine radnog staža, s tim da ukupan godišnji odmor ne može iznositi više od 30 radnih dana.

Član 15.

Državni službenik koji nije navršio šest mjeseci neprekidnog radnog staža ima pravo na godišnji odmor u trajanju od jednog radnog dana za svaki navršeni mjesec rada.

Član 16.

(1) Godišnji odmor se po pravilu koristi u cijelosti.

(2) Izuzetno, godišnji odmor može se koristiti u dijelovima, u skladu sa mogućnostima i potrebama republičkih organa uprave, s tim što prvi dio godišnjeg odmora mora trajati najmanje 12 dana.

(3) Prilikom raspoređivanja godišnjeg odmora može se uzeti u obzir zahtjev državnog službenika.

Član 17.

Prilikom ostvarivanja prava na godišnji odmor i drugih prava čije ostvarivanje zavisi od neprekidnog rada, sva odsustvovanja sa rada za koja je državni službenik ostvario naknadu plate ne smatraju se prekidom u radu.

Član 18

(1) Državni službenik ima pravo na plaćeno odsustvo u toku jedne kalendarske godine u slučajevima:

- a) sklapanja braka – pet radnih dana,

- b) rođenja djeteta – pet radnih dana,
- v) smrti člana uže porodice – pet radnih dana,
- g) smrti člana šire porodice – dva radna dana,
- d) teže bolesti člana uže porodice – tri radna dana,
- đ) preseljenja u drugi stan – dva radna dana i
- e) polaganja stručnog ispita – jedan radni dan.

(2) Plaćeno odsustvo iz stava 1. ovog člana ne može biti duže od šest radnih dana u toku kalendarske godine.

(3) Rukovodilac organa može na zahtjev državnog službenika u opravdanim slučajevima iz stava 1. ovog člana odobriti plaćeno odsustvo i duže od šest radnih dana u toku kalendarske godine, ali ne više od 15 dana.

Član 19.

(1) Državni službenik ima pravo na neplaćeno odsustvo radi:

- a) obavljanja neodložnih ličnih i porodičnih poslova, koje je dužan da obrazloži u svom zahtjevu,
- b) pripremanja i polaganja ispita na fakultetu, drugoj obrazovnoj, naučnoobrazovnoj ili naučnoistraživačkoj ustanovi ili postdiplomskog studija,
- v) posjete članu uže porodice koji živi u inostranstvu,
- g) stručnog ili naučnog usavršavanja u inostranstvu i
- d) njege teško oboljelog člana uže porodice.

(2) Neplaćeno odsustvo može trajati do tri mjeseca, osim u slučajevima stručnog ili naučnog usavršavanja u inostranstvu, koje može trajati do jedne godine.

(3) Za vrijeme neplaćenog odsustva prava i obaveze državnog službenika po osnovu rada miruju.

(4) Troškove zdravstvenog i penzijsko-invalidskog osiguranja snosi korisnik neplaćenog odsustva.

(5) Izuzetno, državnom službeniku može se odobriti neplaćeno odsustvo za vrijeme trajanja mandata bračnog druga koji je izabran na funkciju ambasadora ili drugog diplomatskog predstavnika.

Član 20.

(1) Puno radno vrijeme državnog službenika iznosi 40 sati sedmično, raspoređenih na pet radnih dana, izuzev subote i nedjelje.

(2) Skraćeno radno vrijeme državnog službenika određuje se u skladu sa zakonom.

(3) Prekovremeni rad državnih službenika može se uvesti u slučajevima neplaniranog povećanja obima posla, u prilikama prouzrokovanim višom silom i u drugim slučajevima utvrđenim zakonom.

(4) Prekovremeni rad može trajati najviše deset sati sedmično, odnosno 150 sati u toku jedne kalendarske godine.

2. Dužnosti državnih službenika

Član 21.

(1) Državni službenik dužan je da izvršava poslove i zadatke radnog mjesta i naloge nadležnog rukovodioca.

(2) Državni službenik dužan je da izvrši usmeni nalog nadležnog rukovodioca izuzev kada smatra da je nalog suprotan pozitivnim propisima, pravilima struke, kodeksu ponašanja ili da njegovo izvršenje može da prouzrokuje štetu, što saopštava nadležnom rukovodiocu.

(3) Nalog koji nadležni rukovodilac ponovi u pisanom obliku, državni službenik dužan je da izvrši i o tome pisano obavijesti rukovodioca organa.

(4) Državni službenik dužan je da odbije izvršenje usmenog ili pisanog naloga ako bi to predstavljalo krivično djelo i da o tome pisano obavijesti rukovodioca organa, odnosno organ koji nadzire rad republičkih organa uprave, ako je nalog izdao rukovodilac organa.

(5) Državni službenik dužan je da čuva kao tajnu sve podatke koje je doznao u toku postupka o strankama i njihovim pravima, obavezama i pravnim interesima, u skladu sa zakonom.

(6) Državni službenik dužan je da čuva službenu ili drugu tajnu utvrđenu zakonom ili drugim propisom. Obaveza čuvanja službene ili druge tajne traje i po prestanku radnog odnosa, a najduže tri godine od prestanka radnog odnosa, ako posebnim zakonom nije drugačije uređeno.

(7) Rukovodilac organa može državnog službenika osloboditi obaveze čuvanja službene ili druge tajne u sudskom ili upravnom postupku, ako je riječ o podacima bez kojih u tom postupku nije moguće utvrditi činjenično stanje i donijeti zakonitu odluku.

(8) Državni službenik obavezan je da se sa dužnom pažnjom koristi imovinom koja mu je povjerena u svrhu obavljanja njegovih dužnosti i ne smije je koristiti za postizanje ličnog interesa ili za druge nezakonite aktivnosti.

(9) Za učesće u radu i komunikaciji sa organima i institucijama izvan republičkih organa uprave Republike Strpske, državni službenik je obavezan da pribavi stav rukovodioca organa i da mu o tome dostavi pisani izvještaj .

3. Nespojivost i sukob interesa

Član 22.

(1) Lice koje se bavi samostalnom djelatnošću ne može zasnovati radni odnos u statusu državnog službenika u republičkom organu uprave.

(2) U slučaju da nespojivost sa statusom državnog službenika nastupi u toku trajanja radnog odnosa, državni službenik se po sprovedenom postupku razrješava statusa državnog službenika i prestaje mu radni odnos.

Član 23.

(1) Državni službenik ne smije obavljati dužnosti, aktivnosti ili biti na položaju koji dovodi do sukoba interesa sa njegovim službenim dužnostima, a naročito:

a) biti osnivač ili član organa političke stranke u toku trajanja svojstva državnog službenika ili

b) biti član upravnog odbora, nadzornog odbora ili drugog organa upravljanja pravnog lica, izuzev ako ga imenuje Vlada ili drugi republički organ uprave ili Narodna skupština prema posebnom propisu,

v) obavljati funkciju odbornika ili poslanika, niti izvršnu funkciju u organima vlasti Republike i jedinica lokalne samouprave.

(2) Državnom službeniku je zabranjeno da zahtijeva ili prima poklone za ličnu korist, korist porodice ili organa, radi povoljnog rješenja predmeta upravnog ili drugog postupka.

(3) Državni službenik ne smije nuditi, ni davati poklone ili druge koristi drugom državnom službeniku, njegovom srodniku ili bračnom, odnosno vanbračnom drugu, radi ostvarivanja vlastite koristi.

(4) Državni službenik za vrijeme radnog vremena ne smije podsticati ostale državne službenike da se uključe u rad političke stranke.

(5) Državni službenik ne smije donositi odluke, odnosno učestvovati u donošenju odluka koje utiču na finansijski ili drugi interes njegovog bračnog ili vanbračnog druga, djeteta ili roditelja.

(6) U slučaju postojanja sukoba, Vlada ili rukovodilac organa po sprovedenom postupku razrješava dužnosti državnog službenika i prestaje mu radni odnos.

Član 24.

(1) Izuzetno državni službenik može:

- a) biti član upravnih i drugih odbora humanitarnih organizacija,
- b) biti član upravnih i drugih odbora sportskih klubova, društava i saveza, kao i drugih sportskih asocijacija,
- v) obavljati aktivnosti na seminarima i savjetovanjima i u projektima nevladinih i drugih sličnih ustanova i organizacija i
- g) baviti se naučnoistraživačkim radom, obavljati aktivnosti predavača na školskim ustanovama na svim nivoima obrazovanja, obukom i stručnim usavršavanjem državnih službenika.

(2) Vlada posebnom uredbom utvrđuje uslove i slučajeve u kojima se može dati odobrenje državnom službeniku u republičkom organu uprave da obavlja dodatnu aktivnost.

(3) O zahtjevu državnog službenika za davanje odobrenja odlučuje se rješenjem.

III RADNA MJESTA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Član 25.

Radna mjesta državnih službenika su rukovodeća radna mjesta za čije je postavljenje i razrješenje nadležna Vlada i radna mjesta državnih službenika za koja je nadležan rukovodilac organa u skladu sa ovim zakonom.

Član 26.

(1) Rukovodeće državne službenike (pomoćnik ministra, sekretar ministarstva, rukovodilac republičke uprave, republičke upravne organizacije, njihovi zamjenici i pomoćnici, glavni republički inspektor, sekretar u Agenciji) postavlja Vlada na osnovu javnog konkursa.

(2) Državne službenike iz stava 1. ovog člana postavlja Vlada na prijedlog Agencije, na period od pet godina sa mogućnošću obnove mandata.

(3) Akt o postavljenju objavljuje se u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

Član 27.

(1) Radna mjesta državnih službenika u republičkim organima uprave su:

- a) pomoćnik ministra, sekretar ministarstva, rukovodilac republičke uprave i republičke upravne organizacije,
- b) zamjenik i pomoćnik rukovodioca republičke uprave, republičke upravne organizacije, glavni republički inspektor i sekretar u Agenciji,
- v) inspektor,
- g) interni revizor,
- d) stručni savjetnik,
- đ) rukovodilac unutrašnje organizacione jedinice,
- e) viši stručni saradnik i
- ž) stručni saradnik.

(2) Vlada uredbom propisuje kategorije državnih službenika i njihova zvanja i kriterijume za analitičku procjenu radnih mjesta.

Član 28.

(1) Organizacija i sistematizacija radnih mjesta u republičkom organu uprave uređuje se aktom koji donosi rukovodilac organa.

(2) Na akte iz stava 1. ovog člana saglasnost daje Vlada.

(3) Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u republičkom organu uprave (u daljem tekstu: Pravilnik), a u skladu sa uredbom Vlade iz člana 27. stav 2. utvrđuju se između ostalog, osnovne i unutrašnje organizacione jedinice, radna mjesta, potreban broj državnih službenika i namještenika na svakom radnom mjestu i opšti i posebni uslovi za radno mjesto državnog službenika i namještenika.

(4) Pravilnik mora biti usklađen sa Kadrovskim planom organa republičke uprave.

IV ZAPOŠLJAVANJE I POPUNJAVANJE UPRAŽNjenih RADNIH MJESTA

1. Uslovi za zapošljavanje

Član 29.

(1) U republičkom organu uprave na radnom mjestu državnog službenika može biti zaposleno lice koje ispunjava:

a) opšte uslove:

- 1) da je državljanin Republike Srpske ili BiH,
- 2) da je stariji od 18 godina,
- 3) da ima opštu zdravstvenu sposobnost,
- 4) da nije osuđivan za krivično djelo na bezuslovnu kaznu zatvora od najmanje šest mjeseci ili za krivično djelo koje ga čini nepodobnim za obavljanje poslova u republičkom organu uprave,
- 5) da nije otpušten iz organa uprave kao rezultat disciplinske mjere na bilo kojem nivou vlasti u BiH tri godine prije objavljivanja konkursa,
- 6) da ispunjava i druge uslove utvrđene zakonom, drugim propisima ili aktom o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u republičkom organu uprave i

b) posebne uslove:

- 1) odgovarajuća školska sprema,
- 2) položen stručni ispit za rad u republičkim organima uprave,
- 3) radno iskustvo u traženom stepenu obrazovanja.

(2) Pri zapošljavanju u republički organ uprave kandidatima su pod jednakim uslovima dostupna sva radna mjesta državnog službenika.

Član 30.

Za zapošljavanje i popunjavanje upražnjenih radnih mjesta potrebno je da je radno mjesto sistematizovano Pravilnikom i da odgovara Kadrovskom planu republičkog organa uprave, za tekuću godinu.

2. Zasnivanje radnog odnosa

Član 31.

Zasnivanje radnog odnosa u republičkim organima uprave vrši se putem javnog konkursa.

Član 32.

(1) Na zahtjev i u ime republičkog organa uprave javni konkurs raspisuje i objavljuje Agencija u sredstvima javnog informisanja, a konkurs ostaje otvoren 15 dana od dana objavljivanja u dnevnim novinama.

(2) Javni konkurs sadrži uslove za zapošljavanje na radnom mjestu državnog službenika navedene u članu 29. ovog zakona.

Član 33.

(1) Uz prijavu na javni konkurs kandidati su dužni da prilože dokaze o ispunjavanju opštih i posebnih uslova.

(2) Neblagovremene, nedopuštene, nerazumljive ili nepotpune prijave, na prijedlog Konkursne komisije (u daljem tekstu: Komisija) odbacuje Agencija zaključkom protiv koga nije dopuštena posebna žalba.

Član 34.

(1) Za sprovođenje postupka izbora državnog službenika putem javnog konkursa Agencija imenuje Komisiju za izbor kandidata.

(2) Komisiju sačinjava pet članova, od kojih su tri člana državni službenici iz republičkih organa uprave na koje se javna konkurencija odnosi i koji imaju najmanje isti stepen školske spreme koja je propisana za radno mjesto koje se popunjava. Dva člana Komisije imenuju se sa liste koju Agencija utvrđuje i objavljuje u „Službenom glasniku Republike Srpske“ nakon sprovedene procedure izbora članova Komisije, a na osnovu kriterijuma koje utvrdi Vlada.

(3) Komisija će po mogućnosti odražavati proporcionalnu nacionalnu i polnu zastupljenost.

(4) Ako u organu za koji se sprovodi javna konkurencija nema zaposlenih državnih službenika sa odgovarajućim stepenom školske spreme, rukovodilac organa može zatražiti da ih predloži rukovodilac organa u čijem sastavu se nalazi.

(5) U slučaju izbora kandidata za rukovodioca republičkog organa uprave ili republičke upravne organizacije tri člana Komisije predlaže rukovodilac organa u čijem su sastavu, odnosno Vlada za one republičke uprave i republičke upravne organizacije koje za svoj rad odgovaraju Vladi.

(6) Komisije biraju predsjedavajućeg između svojih članova i donose poslovnik o radu većinom glasova svojih članova.

(7) Postupak za prijem državnog službenika podrazumijeva provjeru ispunjavanja uslova javnog konkursa i ulazni intervju sa kandidatom.

(8) Agencija mora sprovesti postupak izbora kandidata u roku od 60 dana računajući od dana isteka konkursnog roka.

(9) Postupak postavljenja mora se završiti najkasnije u roku od 60 dana od dana prijema prijedloga Agencije, za državne službenike koje postavlja Vlada, a za ostale državne službenike u roku od 30 dana od dana prijema prijedloga Agencije.

Član 35.

(1) U slučaju postojanja sukoba interesa (srodnik po krvi u pravoj liniji, u pobočnoj liniji do četvrtog stepena zaključno, bračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stepena zaključno pa i onda kada je brak prestao, prijateljski odnosi, pristrasnost na nacionalnoj, vjerskoj i drugoj osnovi), a koji može dovesti u pitanje objektivnost i nepristrasnost rada, član Komisije ne može učestovati u radu Komisije.

(2) Sastav Komisije i spisak kandidata prijavljenih na javni konkurs Agencija će učiniti dostupnim putem Internet stranice Agencije, tri dana prije zakazanog intevjua.

Član 36.

(1) U sprovođenju postupka za izbor državnog službenika Komisija vrši izbor kandidata na isti način za sve kandidate koji se prijavljuju za isto upražnjeno radno mjesto.

(2) Agencija objavljuje rezultate javne konkurencije na Internet stranici Agencije.

Član 37.

(1) Bliža pravila i procedure javne konkurencije za zapošljavanje i postavljenje državnih službenika uređuju se Pravilnikom koji donosi Agencija uz saglasnost Vlade.

(2) Pravilnikom iz stava 1. ovog člana bliže se uređuje postupak sprovođenja javne konkurencije, sadržaj i obrazac prijave na javni konkurs i interni oglas, postupak izbora, utvrđivanje i potvrđivanje liste uspješnih kandidata, kao i prijedloga za zapošljavanje i postavljenje.

Član 38.

(1) Obavještenje o izvršenom izboru kandidata dostavlja se svim učesnicima javnog konkursa.

(2) Učesnik javnog konkursa ima pravo da u roku od 15 dana od dana prijema obavještenja izjavi žalbu, ako smatra da ispunjava uslove za zaposlenje na radnom mjestu, a nije pozvan na intervju ili da izabrani kandidat ne ispunjava uslove za zaposlenje na radno mjesto ili da su se u izbornom postupku desile takve nepravilnosti koje bi mogle uticati na objektivnost njegovog ishoda.

(3) Žalba se podnosi Odboru, izuzev ako je riječ o državnim službenicima koje postavlja Vlada.

Član 39.

(1) Izabrani kandidat dužan je da stupi na rad u roku od 15 dana od dana konačnosti rješenja o postavljenju, odnosno zapošljavanju.

(2) Ako izabrani kandidat ne stupi na rad u roku koji mu je određen, smatra se da je odustao, a rukovodilac organa može da izabere drugog kandidata po broju osvojenih bodova sa liste uspješnih kandidata.

(3) Izabrani kandidat stiče prava i dužnosti iz radnog odnosa u republičkom organu uprave u koji je primljen od dana stupanja na rad.

Član 40.

(1) Javni konkurs nije uspio ako Komisija utvrdi da nijedan kandidat ne ispunjava uslove propisane za izbor kandidata, ili ako Vlada ne donese rješenje o postavljenju u roku od 60 dana od dana prijema prijedloga Agencije, odnosno rukovodilac organa ne donese rješenje o zasnivanju u roku od 30 dana od dana prijema prijedloga Agencije.

(2) O razlozima neuspjelog javnog konkursa Komisija, Vlada ili rukovodilac organa donose zaključak i dostavljaju Agenciji radi obavještanja učesnika javnog konkursa.

3. Popunjavanje upražnjenih radnih mjesta

Član 41.

Popunjavanje upražnjenih radnih mjesta državnih službenika vrši se iz reda zaposlenih, i to:

- a) aktom o postavljenju vršioca dužnosti do 90 dana,
- b) internim oglašavanjem,
- v) napredovanjem u službi,
- g) raspoređivanjem i
- d) premještanjem.

Član 42.

Akt o postavljenju vršioca dužnosti na period do 90 dana donosi Vlada u slučaju razrješenja državnog službenika iz člana 53. ovog zakona, bez sprovođenja postupka javne konkurencije.

Član 43.

(1) Upraznjeno radno mjesto državnog službenika može se popuniti i putem internog oglasa. Objavljivanje internog oglasa vrši se na oglasnoj tabli republičkog organa uprave i na Internet stranici Vlade, odnosno Agencije.

(2) Rok za podnošenje prijave na interni oglas je 15 dana od dana objavljivanja na oglasnoj tabli organa.

(3) Interni oglas sadrži:

a) naziv, opis upražnjenog radnog mjesta i potreban broj izvršilaca,

b) opšte i posebne uslove radnog mjesta i

v) spisak potrebnih dokumenata, rok i mjesto njihovog podnošenja.

Član 44.

(1) Na internom oglasu mogu učestvovati državni službenici iz svih republičkih organa uprave koji ispunjavaju uslove iz internog oglasa.

(2) Proceduru izbora kandidata putem internog oglasa sprovodi Agencija u skladu sa ovim zakonom.

(3) Kada interni oglas uspije, uvijek se donosi rješenje čija sadržina zavisi od toga da li je izabran kandidat iz istog ili drugog organa.

(4) Ako je izabran kandidat iz istog republičkog organa uprave, rukovodilac organa donosi rješenje o njegovom premještanju sa jednog radnog mjesta na drugo, a ako je izabran kandidat iz drugog republičkog organa uprave, rješenje o njegovom premještanju donosi rukovodilac organa u koji je izabrani kandidat premješten.

(5) Učesnik internog oglasa koji nije izabran ima pravo da podnese žalbu Odboru, u roku od 15 dana od dana prijema obavještenja.

Član 45.

(1) Upraznjeno radno mjesto državnog službenika može se popuniti i napredovanjem u službi.

(2) Državni službenik napreduje premještanjem na neposredno više radno mjesto državnog službenika i prelaskom u viši platni razred.

(3) Državni službenik može da napreduje i prelaskom u viši platni razred bez promjene radnog mjesta, a u skladu sa posebnim zakonom kojim se uređuju plate u republičkim organima uprave.

(4) Osnov za napredovanje državnog službenika je ocjena rada, postojanje slobodnog radnog mjesta i radno iskustvo potrebno za napredovanje.

Član 46.

(1) Državni službenik može biti privremeno raspoređen u istom republičkom organu uprave, na radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi, bez njegove saglasnosti, zbog potreba posla ili povećanog obima poslova, a najduže šest mjeseci u toku dvije godine.

(2) Po isteku roka iz stava 1. ovog člana državni službenik nastavlja da radi na radnom mjestu na kojem je radio prije privremenog raspoređivanja.

(3) Žalba na rješenje o privremenom raspoređivanju podnosi se Odboru u roku od 15 dana od dana prijema rješenja i ne odgađa izvršenje rješenja.

(4) Odbor će odlučiti po žalbi u roku od 30 dana od dana njenog prijema.

Član 47.

(1) Državni službenik može biti privremeno upućen u drugi republički organ uprave u istom mjestu rada, na radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi, bez njegove saglasnosti, zbog potreba posla ili povećanog obima poslova, ako se o tome sporazumiju rukovodioci tih organa.

(2) Državni službenik iz stava 1. ovog člana može biti upućen za vrijeme dok traju razlozi za upućivanje, a najduže tri mjeseca u toku jedne godine.

(3) Državni službenik iz stava 1. ovog člana ostvaruje prava, obaveze i odgovornosti iz radnog odnosa u organu iz koga je upućen.

(4) Žalba na rješenje o privremenom upućivanju u drugi republički organ uprave podnosi se Odboru u roku od 15 dana od dana prijema rješenja i ne odgađa izvršenje rješenja.

(5) Odbor će odlučiti po žalbi u roku od 30 dana od dana njenog prijema.

Član 48.

(1) Državni službenik može bez svoje saglasnosti biti trajno raspoređen u istom republičkom organu uprave na radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi, ako to nalažu nova organizacija ili racionalizacija poslova ili potreba posla.

(2) Na osnovu pisanog sporazuma rukovodilaca organa, državni službenik može uz svoju saglasnost biti trajno premješten u drugi republički organ uprave ukoliko u istom organu nema upražnjenih radnih mjesta koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi.

(3) Žalba na rješenje o trajnom raspoređivanju u istom republičkom organu uprave podnosi se Odboru u roku od 15 dana od dana prijema rješenja i ona odgađa izvršenje rješenja.

(4) Odbor će odlučiti po žalbi u roku od 30 dana od dana njenog prijema.

Član 49.

(1) Državni službenik je dužan da po nalogu rukovodioca organa obavlja i poslove koji nisu u opisu njegovog radnog mjesta u slučaju privremenog povećanja obima posla ili zamjene odsutnog državnog službenika, ili smanjenja obima poslova njegovog radnog mjesta.

(2) U slučaju više sile, elementarnih nepogoda ili drugih nepredviđenih okolnosti, državni službenik je dužan da po pisanom nalogu starješine radi na radnom mjestu nižeg stepena stručne spreme, dok traju te okolnosti.

(3) Državni službenik je dužan da postupi po pisanom nalogu kojim ga rukovodilac organa određuje za rad u radnoj grupi u svom ili drugom organu republičke uprave.

4. Trajanje radnog odnosa

Član 50.

(1) Državni službenik po pravilu zasniva radni odnos na neodređeno vrijeme.

(2) Radni odnos koji je zasnovan na neodređeno vrijeme može da prestane samo u zakonom predviđenim slučajevima.

(3) Izuzetno, radni odnos može se zasnovati na određeno vrijeme:

a) radi zamjene odsutnog državnog službenika, do njegovog povratka,

b) zbog privremeno povećanog obima posla, najduže do šest mjeseci i

v) radi obuke pripravnika, dok traje pripravnički staž.

(4) Zasnivanje radnog odnosa iz stava 3. t. a) i b) ovog člana vrši se bez javnog konkursa, s tim da kandidati moraju ispunjavati propisane uslove radnog mjesta.

(5) Radni odnos na određeno vrijeme ne može da preraste u radni odnos na neodređeno vrijeme.

Član 51.

(1) Republički organ uprave može odrediti da kandidat koji prvi put zasniva radni odnos u republičkom organu uprave na neodređeno vrijeme, provede određeno vreme na probnom radu, po planu i programu koji donosi nadležni republički organ uprave.

(2) Probni rad može trajati od 30 do 60 dana zavisno od vrste i složenosti poslova na radnom mjestu.

(3) U toku probnog rada kandidat se upoznaje sa sadržajem poslova i zadataka radnog mjesta u republičkom organu uprave, kao i sa načinom praćenja i ocjenjivanja rezultata njegovog rada.

(4) Ukoliko je ocjena rada kandidata zadovoljavajuća, rukovodilac organa donosi rješenje o prijemu u radni odnos na neodređeno vreme. Ako je ocjena rada kandidata nezadovoljavajuća, rukovodilac organa donosi rješenje o prestanku radnog odnosa i obavještava Agenciju radi evidencije u Centralnom registru kadrova.

(5) Državnom službeniku koji ne zadovolji na probnom radu otkazuje se radni odnos, bez prava na novčanu naknadu zbog otkaza.

Član 52.

Probni rad iz člana 51. ovog zakona ne odnosi se na državne službenike koje postavlja Vlada i lica koja zasnivaju radni odnos u svojstvu pripravnika.

5. Razrješenje postavljenih državnih službenika

Član 53.

(1) Državni službenik kojeg postavlja Vlada razrješava se:

- a) istekom vremena na koje je postavljen,
- b) ako podnese pisanu ostavku,
- v) ako bude izabran na javnu funkciju,
- g) ako se ukine radno mjesto državnog službenika na koje je postavljen,
- d) ako mu prestane radni odnos u skladu sa zakonom i
- đ) ako uzastopno dobije dvije negativne ocjene o radu.

(2) Rukovodećeg državnog službenika koji po isteku mandata ne bude ponovo izabran na isto radno mjesto, Vlada razrješava, a državni službenik se raspoređuje na isto ili slično radno mjesto na koje je bio ranije raspoređen ili postavljen u isti ili drugi republički organ uprave, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana donošenja odluke o razrješenju.

(3) U slučaju da rukovodeći državni službenik iz stava 2. ovog člana odbije raspored, prestaje mu radni odnos.

Član 54.

(1) Rješenje o razrješenju iz člana 53. ovog zakona donosi se u roku od 15 dana od dana nastupanja razloga zbog kojih je državni službenik razriješen.

(2) Protiv rješenja iz stava 1. ovog člana nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti spor pred nadležnim sudom.

V OCJENJIVANJE I NAPREDOVANJE DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Član 55.

(1) Radi kvalitetnog i profesionalnog obavljanja poslova, podsticanja na bolje rezultate rada i stvaranje uslova za pravilno odlučivanje o napredovanju i stručnom usavršavanju, vrši se ocjenjivanje rada državnih službenika.

(2) Ocjena rada državnog službenika podrazumijeva postignute rezultate pri izvršavanju poslova radnog mjesta i postavljenih radnih ciljeva, kvalitet rada, efikasnost u radu, samostalnost, stvaralačku sposobnost i inicijative, vještinu komunikacije, spremnost prilagođavanja promjenama i ostale sposobnosti koje zahtijeva radno mjesto.

(3) Državni službenici ocjenjuju se obavezno svakih šest mjeseci, s tim da se može vršiti i periodično ocjenjivanje svaka tri mjeseca, s tim što rezultati periodičnog ocjenjivanja služe za polugodišnju ocjenu rada.

(4) Ne ocjenjuju se državni službenici koji su u jednoj kalendarskoj godini radili manje od tri mjeseca, niti državni službenik koji je zasnovao radni odnos na određeno vrijeme.

(5) Državni službenik ima pravo uvida u ocjenu svoga rada i pravo davanja primjedbi rukovodiocu.

(6) Ocjenu rada pomoćnika ministra i sekretara ministarstva vrši ministar.

(7) Ocjenu rada svih drugih državnih službenika vrši neposredno pretpostavljeni državni službenik ili rukovodilac organa.

(8) Rukovodiocce republičkih uprava i republičkih upravnih organizacija koji su za svoj rad odgovorni Vladi ocjenjuje komisija koju imenuje Vlada.

Član 56.

(1) Rješenje o ocjeni rada dostavlja se državnom službeniku.

(2) Ukoliko je periodična ocjena rada negativna, državnom službeniku neposredni rukovodilac daje pisane smjernice za otklanjanje razloga za negativnu ocjenu.

(3) Ukoliko su dvije uzastopne ocjene o radu državnog službenika negativne, rukovodilac organa donosi rješenje o prestanku radnog odnosa u proceduri propisanoj posebnim pravilnikom.

(4) Na rješenje iz stava 3. ovog člana koje donosi rukovodilac organa, državni službenik može izjaviti žalbu Odboru u roku od 15 dana od dana prijema rješenja. Odluka Odbora je konačna.

(5) Ukoliko su negativne dvije uzastopne ocjene o radu rukovodećeg državnog službenika, Vlada donosi rješenje o razrješenju, a protiv njega može se pokrenuti spor pred nadležnim sudom.

Član 57.

Pravilnik o postupku ocjenjivanja i napredovanja državnih službenika donosi Agencija.

VI STRUČNO OSPOSOBLJAVANJE I USAVRŠAVANJE I STRUČNI ISPIT ZA RAD U UPRAVI

Član 58.

(1) Državni službenik ima pravo i dužnost da pohađa obuku za stručno usavršavanje i osposobljavanje (u daljem tekstu: obuka) prema potrebama organa uprave.

(2) Sredstva za obuku obezbjeđuju se u budžetu Republike Srpske.

Član 59.

(1) Vlada na prijedlog Agencije donosi Strategiju za obuku i razvoj državnih službenika za period od najmanje tri godine.

(2) Strategija iz stava 1. ovog člana donosi se na osnovu iskazanih potreba koje organi dostavljaju Agenciji.

(3) Agencija u skladu sa Strategijom iz stava 1. ovog člana donosi godišnji program za obuku državnih službenika i odgovorna je za njegovu primjenu.

(4) Rukovodioci organa mogu u saradnji sa Agencijom utvrđivati programe posebne obuke državnih službenika prema svojim posebnim potrebama.

Član 60.

Za vrijeme trajanja stručnog usavršavanja i osposobljavanja u inostranstvu za potrebe republičkih organa uprave, državni službenik ima pravo na plaćeno odsustvo. Ostala prava i obaveze između državnog službenika i rukovodioca organa uređuju se posebnim ugovorom.

Član 61.

(1) Stručni ispit je ispit koji se polaže radi sticanja posebnog uslova za zasnivanje radnog odnosa i obavljanje upravnih i drugih stručnih poslova iz djelokruga republičkih organa uprave.

(2) Vlada uredbom bliže uređuje sadržaj i način polaganja stručnog ispita, a Agencija donosi program za polaganje i organizuje polaganje navedenog ispita.

VII PRIPRAVNICI I VOLONTERI U ORGANIMA UPRAVE

1. Pripravnici i pripravnički staž

Član 62.

(1) Pripravnik je lice koje nakon završene srednje škole, više škole ili fakulteta prvi put zasniva radni odnos u tom stepenu školske spreme.

(2) Pripravnički staž za lica sa završenom srednjom stručnom spremom traje šest mjeseci, za lica sa završenom višom stručnom spremom – devet mjeseci, a za lica sa završenom visokom stručnom spremom – godinu dana.

(3) Pripravnički staž računa se od dana zasnivanja radnog odnosa u tom stepenu školske spreme.

(4) Republički organ uprave dužan je da pripravnika upozna sa sadržinom programa i načinom praćenja njegovog osposobljavanja.

(5) Program o stručnom osposobljavanju i načinu polaganja ispita pripravnika donosi Agencija.

Član 63.

(1) Nakon isteka pripravničkog staža pripravnik polaže stručni ispit.

(2) Za vrijeme obavljanja pripravničkog staža pripravnik ima prava i obaveze kao i ostali zaposleni u skladu sa zakonom i kolektivnim ugovorom.

2. Volonter

Član 64.

(1) Volonter je lice koje se nakon završene srednje škole, više škole ili fakulteta prvi put prima na rad, bez zasnivanja radnog odnosa (volonterski rad).

(2) Volonterski rad može trajati onoliko vremena koliko je zakonom propisano trajanje pripravničkog staža radi sticanja uslova za polaganje stručnog ispita.

Član 65.

Volonter ima pravo na dnevni odmor u toku rada kao i između dva uzastopna radna dana, pravo na osiguranje u slučaju nesreće na poslu i pravo na zdravstveno osiguranje kako je to regulisano zapisima u pogledu nezaposlenih lica.

VIII ODGOVORNOST DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Član 66.

(1) Državni službenik može odgovarati disciplinski i materijalno.

(2) Krivična, odnosno prekršajna odgovornost ne isključuje disciplinsko kažnjavanje za isto djelo koje je bilo predmet krivičnog, odnosno prekršajnog postupka, bez obzira na to da li je državni službenik oslobođen krivične, odnosno prekršajne odgovornosti.

1. Disciplinska odgovornost

Član 67.

Državni službenik disciplinski je odgovoran za povrede radnih dužnosti.

Član 68.

(1) Povrede radnih dužnosti mogu biti teže i lakše.

(2) Teže povrede radnih dužnosti su:

- a) neizvršavanje, nesavjesno, odnosno neblagovremeno izvršavanje radnih dužnosti ili naloga neposrednog rukovodioca,
- b) ponašanje koje šteti ugledu službe,
- v) nedostojno, uvredljivo ili na drugi način neprimjereno ponašanje prema pretpostavljenom, drugim zaposlenim, građanima, pravnim i fizičkim licima i drugim strankama u postupku pred organom uprave,
- g) odbijanje davanja podataka ili davanje netačnih podataka republičkim organima uprave, pravnim i fizičkim licima, ako je davanje podataka propisano zakonom ili propisom donesenim na osnovu zakona,
- d) zloupotreba službenog položaja ili prekoračenje ovlašćenja,
- đ) nezakonito raspolaganje materijalnim sredstvima,
- e) radnje koje ometaju građane, pravna lica i druge stranke u ostvarivanju njihovih prava i interesa u postupku kod republičkih organa uprave,
- ž) odbijanje izvršavanja poslova radnog mjesta na koje je zaposleni raspoređen ili odbijanje naloga rukovodioca,
- z) neopravdano izostajanje sa posla pet radnih dana u toku šest mjeseci ili neopravdano izostajanje sa posla tri radna dana uzastopno,
- i) dolazak na rad u pijanom stanju ili pod uticajem opojnih droga ili uživanje alkohola ili drugih opojnih sredstava koja smanjuju radnu sposobnost u toku radnog vremena,
- j) nasilje po osnovu bilo kojeg vida diskriminacije (starosne dobi, pola, invalidnosti, nacionalnog i etničkog porijekla, jezika, vjeroispovijesti i sl.) i
- k) ako iz neopravdanih razloga ne pribavi stav rukovodioca organa za učešće u radu i komunikaciji sa organima i institucijama izvan republičkih organa uprave Republike Strpske, ili o tome ne dostavi pisani izvještaj.

Član 69.

Lakše povrede dužnosti iz radnog odnosa su:

- a) učestalo kašnjenje, neopravdano odsustvovanje u toku radnog vremena ili raniji

- odlazak sa radnog mjesta,
- b) nesavjesno čuvanje službenih spisa ili podataka i
- v) neopravdan izostanak sa posla jedan dan.

Član 70.

(1) Za povrede radnih dužnosti iz člana 68. stav 2. ovog zakona, državnom službeniku može se izreći disciplinska mjera:

a) novčana kazna od 20 % do 30 % plate za puno radno vrijeme, isplaćene za mjesec u kome je novčana kazna izrečena, a u trajanju do 6 mjeseci i zabrana napredovanja u službi u trajanju od jedne do tri godine zavisno od izrečene novčane kazne i

b) prestanak radnog odnosa.

(2) Novčana kazna iz stava 1. tačka a) ovog člana izvršava se administrativnim putem.

(3) Državnom službeniku kome je izrečena disciplinska mjera prestanka radnog odnosa prestaje radni odnos danom konačnosti rješenja kojim je disciplinska mjera izrečena.

Član 71.

(1) Za povrede dužnosti iz član 69. ovog zakona državnom službeniku može se izreći novčana kazna do 20 % plate za puno radno vrijeme, isplaćene za mjesec u kome je novčana kazna izrečena, a u trajanju do 6 mjeseci.

(2) Novčana kazna iz stava 1. ovog člana izvršava se administrativnim putem.

Član 72.

(1) Svako lice može dati inicijativu za pokretanje disciplinskog postupka, koja mora biti obrazložena.

(2) Disciplinski postupak protiv državnog službenika pokreće rukovodilac organa ili lice koje on ovlasti, odnosno Vlada za državne službenike koje postavlja Vlada ili lice koje ona za to ovlasti.

(3) Disciplinski postupak pokreće se pisanim zahtjevom, koji se dostavlja državnom službeniku i disciplinskoj komisiji, a protiv istog žalba nije dopuštena.

(4) Disciplinski postupak protiv državnog službenika vodi disciplinska komisija.

(5) Disciplinsku komisiju imenuje rukovodilac organa, odnosno Vlada za državne službenike koje postavlja Vlada. Disciplinska komisija ima od tri do pet članova, članovi komisije imenuju se iz reda državnih službenika, s tim što rukovodilac organa ne može biti član komisije.

(6) Disciplinska komisija obavezna je zahtjev za pokretanje disciplinskog postupka sa potrebnom dokumentacijom dostaviti nadležnom sindikatu radi pribavljanja mišljenja.

(7) Najmanje jedan član disciplinske komisije mora biti diplomirani pravnik.

Član 73.

(1) Disciplinske mjere iz čl. 70. i 71. ovog zakona izriče rukovodilac organa na osnovu prijedloga disciplinske komisije, odnosno Vlada za državne službenike koje postavlja Vlada na osnovu prijedloga disciplinske komisije koju imenuje, uzimajući u obzir mjesto, vrijeme, način i posljedice koje proizlaze iz učinjene povrede.

(2) Konačna odluka o izrečenoj disciplinskoj mjeri dostavlja se Agenciji radi evidencije u Centralnom registru kadrova.

Član 74.

Državni službenik udaljava se iz republičkog organa uprave u sljedećim slučajevima:

- a) ako je potvrđena optužnica za krivično djelo učinjeno u vršenju njegovih poslova i zadataka ili
- b) ako se državni službenik nalazi u pritvoru.

Član 75.

Državni službenik može se udaljiti iz republičkog organa uprave u sljedećim slučajevima:

- a) ako je protiv državnog službenika potvrđena optužnica za krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora u trajanju od najmanje tri godine ili
- b) ako je pokrenut disciplinski postupak zbog učinjene teže povrede radne dužnosti do okončanja disciplinskog postupka.

Član 76.

(1) Rješenje o udaljenju državnog službenika iz republičkog organa uprave donosi rukovodilac organa, odnosno Vlada za državne službenike koje postavlja Vlada.

(2) U slučaju izrečenog udaljenja sa posla, državni službenik ima pravo na naknadu u iznosu od 50 % svoje plate, dok udaljenje traje.

Član 77.

(1) Na rješenje o udaljenju koje donosi rukovodilac organa državni službenik može izjaviti žalbu Odboru državne uprave za žalbe u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

(2) Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

(3) Odbor državne uprave za žalbe odlučuje po žalbi u roku od 30 dana od dana njenog prijema.

(4) Protiv rješenje o udaljenju koje donosi Vlada nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti spor pred nadležnim sudom.

Član 78.

(1) Pokretanje disciplinskog postupka zbog teže povrede radne dužnosti zastarijeva istekom jedne godine od učinjene povrede, odnosno šest mjeseci za lakše povrede.

(2) Vođenje disciplinskog postupka zbog teže povrede dužnosti zastarijeva istekom dvije godine od pokretanja disciplinskog postupka, odnosno jedne godine za lakše povrede.

(3) Izrečena disciplinska mjera ne može se izvršiti nakon isteka 60 dana od dana konačnosti rješenja kojim je mjera izrečena.

(4) Zastarjelost se ne odvija ako disciplinski postupak nije moguće pokrenuti ili voditi zbog odsustva državnog službenika ili iz drugih opravdanih razloga.

Član 79.

(1) Disciplinska kazna izrečena konačnim rješenjem upisuje se u centralni registar kadrova.

(2) Disciplinska kazna briše se iz centralnog registra kadrova ako državnom službeniku ne bude izrečena nova disciplinska kazna u naredne dvije godine od izrečene disciplinske kazne za lakšu povredu dužnosti, ili u naredne četiri godine od izrečene disciplinske kazne za težu povredu dužnosti.

Član 80.

Bliže odredbe o pokretanju i vođenju postupka za utvrđivanje povrede radnih dužnosti i druga pitanja od značaja za zaštitu radne discipline propisuju se uredbom Vlade.

2. Materijalna odgovornost

Član 81.

(1) Državni službenik odgovoran je za štetu koju je na radu ili u vezi sa radom, namjerno ili iz krajnje nepažnje prouzrokovao republičkom organu uprave, pravnom ili fizičkom licu.

(2) Postojanje štete, njenu visinu, okolnosti pod kojima je nastala, učinioca štete i način njene naknade utvrđuje posebna komisija koju formira rukovodilac organa, odnosno Vlada.

(3) Ukoliko bi utvrđivanje visine štete prouzrokovalo nesrazmjerne troškove, visina štete može da se odredi u paušalnom iznosu.

Član 82.

(1) Državni službenik se oslobađa odgovornosti za štetu koju je prouzrokovao izvršenjem naloga neposrednog rukovodioca, ukoliko je rukovodiocu saopštio da izvršenje naloga može da prouzrokuje štetu.

(2) Ukoliko bi isplatom naknade za štetu pričinjenu republičkom organu uprave bila ugrožena egzistencija državnog službenika i njegove uže porodice, državni službenik se može djelimično osloboditi plaćanja te naknade.

Član 83.

(1) Za štetu koju državni službenik na radu ili u vezi sa radom, namjerno ili iz krajnje nepažnje prouzrokuje pravnom ili fizičkom licu, odgovara Republika Srpska.

(2) Ako Republika Srpska oštećenom nadoknadi štetu koju je državni službenik prouzrokovao namjerno ili iz krajnje nepažnje, ima pravo da od državnog službenika zahtijeva naknadu plaćenog iznosa u roku od šest mjeseci.

(3) Rukovodilac organa dužan je da u roku od 90 dana od dana isplaćene naknade štete obavijesti Pravobranilaštvo sa zahtjevom za naknadu plaćenog iznosa na ime materijalne štete.

Član 84.

(1) Rukovodilac organa, odnosno Vlada ili lice koje ona za to ovlasti i državni službenik mogu da zaključe pisani sporazum kojim određuju visinu i način naknade štete, koji ima snagu izvršne isprave.

(2) Ako državni službenik odbije da nadoknadi štetu, pravo na naknadu štete može da se ostvari u parničnom postupku.

Član 85.

Republika Srpska odgovara za štetu prouzrokovanu državnom službeniku na radu ili u vezi sa radom prema opštim pravilima obligacionog prava.

IX PRESTANAK RADNOG ODNOSA

Član 86.

(1) Državnom službeniku prestaje radni odnos:

a) u slučaju smrti,

b) istekom vremena na koje je zasnovan,

v) voljom državnog službenika,

g) ispunjavanjem zakonom propisanih uslova koji se odnose na godine staža osiguranja i starosnu dob za penzionisanje u skladu sa Zakonom o penzijsko-invalidskom osiguranju,

- d) u slučaju potpunog gubitka radne sposobnosti državnog službenika – danom pravosnažnosti rješenja nadležnog organa,
 - đ) u slučaju nezadovoljavajućeg probnog rada,
 - e) zbog dvije uzastopne negativne ocjene o radu,
 - ž) u slučaju ukidanja ili reorganizacije republičkog organa uprave ili ukidanja radnog mjesta, ako ne bude raspoređen na drugo radno mjesto u roku od tri mjeseca od kada je ostao neraspoređen,
 - z) ako pravosnažnom presudom bude osuđen na bezuslovnu kaznu zatvora od najmanje šest mjeseci,
 - i) ako odbije premještaj ili raspoređivanje, kada nije potrebna saglasnost državnog službenika ili iz neopravdanog razloga ne stupi na radno mjesto na koje je premješten ili raspoređen,
 - j) ako poslije prestanka razloga za mirovanje radnog odnosa ne stupi na rad u roku od pet radnih dana ili poslije isteka javne funkcije u roku od 30 dana,
 - k) ako je prilikom zasnivanja radnog odnosa prečutao ili dao netačne podatke koji su bili od značaja za zasnivanje radnog odnosa i
 - l) ako državni službenik koga postavlja Vlada, nakon razrješenja u roku od tri mjeseca odbije raspoređivanje u istom ili drugom organu na radno mjesto koje odgovara njegovoj školskoj spremi.
- (2) O prestanku radnog odnosa donosi se rješenje.
- (3) Na rješenje koje donosi Vlada, državni službenik nema pravo žalbe, ali može pokrenuti spor pred nadležnim sudom.
- (4) Na rješenje o prestanku radnog odnosa koje donosi rukovodilac organa, državni službenik može izjaviti žalbu Odboru za žalbe u roku od 15 dana od dana prijema.
- (5) Rješenje Odbora je konačno i protiv njega se može pokrenuti spor pred nadležnim sudom.

X PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA PRI PROMJENI U ORGANIZACIJI ORGANA UPRAVE

Član 87.

Promjena u organizaciji republičkog organa uprave može uslijediti u slučaju: ukidanja republičkog organa uprave ili njegovog razdvajanja ili spajanja sa drugim republičkim organom uprave, promjene nadležnosti i promjene u njegovoj unutrašnjoj organizaciji.

Član 88.

Ako republički organ uprave bude ukinut, a njegov djelokrug poslova ne preuzme nijedan republički organ uprave, državni službenici iz ukinutog republičkog organa uprave postaju neraspoređeni.

Član 89.

(1) Republički organ uprave koji preuzima poslove ili dio poslova iz nadležnosti ukinutog republičkog organa uprave, preuzima i državne službenike koji su radili na preuzetim poslovima, rješenjem koje donosi rukovodilac republičkog organa uprave koji preuzima djelokrug poslova republičkog organa uprave koji se ukida.

(2) Do donošenja novog akta o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, državni službenici ukinutog republičkog organa uprave nastavljaju da rade na poslovima na kojima su radili do ukidanja organa, a pravo na platu ostvaruju prema dotadašnjim rješenjima.

(3) Poslije donošenja novog pravilnika, državni službenici raspoređuju se na odgovarajuća radna mjesta pri čemu rukovodilac organa vodi računa na kojim poslovima su radili državni službenici prije raspoređivanja.

Član 90.

(1) U slučaju razdvajanja ili spajanja dva ili više republičkih organa uprave u novi republički organ uprave, svi državni službenici imaju status neraspoređenih do donošenja novog pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta.

(2) Rješenja o statusu neraspoređenih državnih službenika donosi rukovodilac organa novog republičkog organa uprave, a za postavljena lica Vlada, o čemu se obavještava Agencija.

(3) Poslije donošenja novog pravilnika, državni službenici raspoređuju se na odgovarajuća radna mjesta pri čemu rukovodilac organa vodi računa na kojim poslovima su radili državni službenici prije raspoređivanja.

Član 91.

(1) U slučaju donošenja novog pravilnika o unutrašnjoj organizaciji, državni službenici raspoređuju se na odgovarajuća radna mjesta, pri čemu rukovodilac organa vodi računa na kojim su poslovima radili prije raspoređivanja.

(2) Ako se opštim aktom o sistematizaciji radnih mjesta radno mjesto državnog službenika ukine ili broj državnih službenika smanji, državni službenici premještaju se na druga odgovarajuća radna mjesta.

(3) Ako ne postoji odgovarajuće radno mjesto, državni službenik može biti premješten na radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi u drugi republički organ uprave, a ako takvo radno mjesto ne postoji ili se državni službenik ne može rasporediti, postaje neraspoređen.

Član 92.

(1) Neraspoređeni državni službenik ima pravo na platu koju je ostvarivao prema posljednjem rješenju donesenom prije sticanja statusa neraspoređenog.

(2) Sva prava iz radnog odnosa državni službenik ostvaruje u republičkom organu uprave u kojem mu je utvrđen status neraspoređenog.

(3) Žalba na rješenje podnosi se Odboru u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, ali žalba ne odlaže izvršenje.

(4) Odbor će odlučiti po žalbi u roku od 30 dana od dana njenog prijema.

(5) Konačno rješenje kojim se utvrđuje da je državni službenik postao neraspoređen dostavlja se Agenciji radi vođenja evidencije o internom tržištu rada u okviru Centralnog registra kadrova.

Član 93.

Ako se državni službenik koji je ostao neraspoređen u roku od tri mjeseca ne rasporedi na radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi u istom ili drugom republičkom organu uprave, proglašava se viškom na osnovu kriterijuma koje donosi Vlada na prijedlog Agencije uz pribavljeno mišljenje nadležnog sindikata.

Član 94.

(1) Vlada na prijedlog Agencije uz pribavljeno mišljenje nadležnog sindikata donosi Program zbrinjavanja viška državnih službenika u upravi Republike Srpske (u daljem tekstu: Program).

(2) Programom iz stava 1. ovog člana bliže se utvrđuju prava i obaveze državnih službenika koji budu proglašeni viškom, ostvarivanje njihove zaštite, kao i obaveze republičkog organa uprave u sprovođenju Programa.

Član 95.

(1) Državnom službeniku koji je proglašen viškom pripada pravo na:

a) dokup staža u skladu sa Zakonom o penzijsko-invalidskom osiguranju ili
b) otpremnina u skladu sa Posebnim kolektivnim ugovorom za zaposlene u organima uprave.

(2) Osim prava iz stava 1. ovog člana, državni službenik ima pravo na:

a) godišnji odmor u trajanju predviđenim Zakonom i Posebnim kolektivnim ugovorom, ako ga nije iskoristio prije proglašavanja viškom i
b) otkazni rok u trajanju predviđenim kolektivnim ugovorom i zakonom, radi traženja novog zaposlenja.

XI ODLUČIVANJE O PRAVIMA I DUŽNOSTIMA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Član 96.

(1) O pravima i dužnostima državnog službenika odlučuje rukovodilac organa, rješenjem ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Pri odlučivanju o pravima i dužnostima državnog službenika primjenjuju se pravila opšteg upravnog postupka, ako ovim ili posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Član 97.

(1) Radi ostvarivanja svojih prava, državni službenik se pisano obraća rukovodiocu organa.

(2) Protiv akta kojim je odlučeno o njegovim pravima ili obavezama, izuzev o statusnim pitanjima, državni službenik ima pravo da podnese prigovor.

(3) Prigovor se podnosi rukovodiocu organa u roku od osam dana od dana uručenja rješenja ili drugog pojedinačnog akta, a rukovodilac organa je dužan da o prigovoru odluči u roku od 15 dana od dana njegovog podnošenja.

(4) U postupku odlučivanja o podnesenom prigovoru, rukovodilac organa preispituje svoju odluku i može je izmijeniti ili dopuniti.

(5) Državni službenik ima pravo da podnese prigovor i u slučaju kad rukovodilac organa u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva ne odluči o pravu ili obavezi na koji se zahtjev odnosi.

(6) Ako rukovodilac organa u utvrđenom roku ne odluči o podnesenom prigovoru ili ako državni službenik nije zadovoljan odlukom povodom podnesenog prigovora, državni službenik se može obratiti Odboru u roku od 15 dana od dana prijema, odnosno isteka roka u kome je trebalo odlučiti o podnesenom prigovoru.

(7) Rješenje Odbora je konačno i protiv njega se može pokrenuti spor pred nadležnim sudom u roku od 30 dana od dana dostave rješenja.

Član 98.

Državni službenik se za zaštitu svojih prava može obratiti sindikatu.

XII PLANIRANJE ZAPOSŁJAVANJA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA U ORGANIMA UPRAVE I CENTRALNI REGISTAR KADROVA

1. Planiranje zapošljavanja državnih službenika

Član 99.

- (1) Način izrade i sadržaj Kadrovskog plana utvrdiće Agencija.
- (2) Republički organi uprave mogu osnovati posebnu unutrašnju organizacionu jedinicu za vođenje kadrovske politike ili sistematizovati posebno radno mjesto.

Član 100.

- (1) Svaki republički organ uprave priprema svoj Kadrovski plan koji mora biti usklađen sa budžetom republičkog organa uprave i dostavlja ga Agenciji.
- (2) Agencija na osnovu pojedinačnih Kadrovskih planova priprema prijedlog Kadrovskog plana za sve republičke organe uprave i službe Vlade i dostavlja ga Vladi uz prethodno pribavljeno mišljenje Ministarstva finansija.
- (3) Kadrovski plan Vlade čini zbir pojedinačnih Kadrovskih planova za sve republičke organe uprave i službe Vlade .

Član 101.

- (1) Republički organ uprave sprovodi dio Kadrovskog plana Vlade koji se na njega odnosi.
- (2) Za sprovođenje Kadrovskog plana republičkog organa uprave odgovoran je rukovodilac organa.
- (3) Republički organ uprave u svom godišnjem izvještaju o radu i programu rada za narednu godinu izvještava Vladu o ostvarivanju Kadrovskog plana za prethodnu godinu i Kadrovskom planu za narednu godinu.

2. Centralni registar kadrova

Član 102.

- (1) Agencija, putem centralnog registra kadrova vodi centralnu kadrovsku evidenciju koja služi za upravljanje kadrovima i drugim potrebama u oblasti radnih odnosa.
- (2) Centralna kadrovska evidencija vodi se kao informatička baza podataka.

Član 103.

- (1) U centralnu kadrovsku evidenciju upisuju se sljedeći podaci o državnim službenicima:
 - a) lično ime, pol, adresa i jedinstven matični broj građana,
 - b) vrsta radnog odnosa i datum njegovog zasnivanja,
 - v) radna mjesta na kojima je državni službenik radio od zasnivanja radnog odnosa u republičkom organu uprave ili službi Vlade,
 - g) stručna sprema, položen stručni ispit, drugi oblici stručnog usavršavanja, posebna znanja i drugi podaci o stručnosti državnog službenika,
 - d) godine radnog iskustva i radnog staža, staža osiguranja i staža osiguranja koji se računa sa uvećanim trajanjem,
 - đ) datum navršenja radnog vijeka,
 - e) godišnja ocjena rada,

ž) izrečene disciplinske mjere i utvrđena materijalna odgovornost,

z) podaci potrebni za obračun plate i

i) podaci u vezi sa prestankom radnog odnosa.

(2) Centralna kadrovska evidencija može da sadrži i druge podatke određene zakonom ili drugim propisom.

(3) Način vođenja centralne kadrovske evidencije i obezbjeđivanje podataka potrebnih za upis u centralnu kadrovsku evidenciju reguliše Vlada svojom uredbom.

Član 104.

(1) Republički organ uprave dužni su da dostave podatke za centralnu kadrovsku evidenciju u roku od osam dana od dana nastanka podataka.

(2) Podaci upisani u centralnu kadrovsku evidenciju dostupni su rukovodiocima i drugim licima koja odlučuju o pravima i dužnostima državnih službenika i upravnim inspektorima.

(3) Svaki državni službenik ima pravo na uvid u one podatke iz centralne kadrovske evidencije koji se na njega odnose.

Član 105.

Odredbe ovog zakona o podacima koji se upisuju u centralnu kadrovsku evidenciju o državnim službenicima primjenjuju se i na namještenike.

Član 106.

(1) Evidenciju internog tržišta rada za republičke organe uprave i službe Vlade vodi Agencija.

(2) Evidencija internog tržišta rada sadrži podatke o slobodnim radnim mjestima, državnim službenicima koji žele trajni ili privremeni premještaj na drugo radno mjesto, podatke o neraspoređenim državnim službenicima i podatke o drugim kadrovskim potrebama.

(3) Podaci o državnim službenicima upisuju se u evidenciju internog tržišta rada iz centralne kadrovske evidencije.

(4) Državni službenik ima pravo da dobije sve podatke o kadrovskim potrebama sadržane u evidenciji internog tržišta rada.

XIII ODBOR DRŽAVNE UPRAVE ZA ŽALBE

Član 107.

(1) Odbor ima status nezavisnog organa čije su nadležnosti utvrđene ovim zakonom.

(2) Odbor ima predsjednika i dva člana.

(3) Predsjednika i članove Odbora imenuje Vlada na osnovu javnog konkursa na period od četiri godine sa mogućnošću ponovnog izbora.

(4) Predsjednik, članovi Odbora i ostali zaposleni, nemaju status državnog službenika, a prava iz radnog odnosa ostvaruju u skladu sa opštim propisom o radu.

(5) Odlukom Vlade utvrdiće se kriterijumi za izbor i imenovanje predsjednika i članova Odbora, plate i naknade za rad.

Član 108.

(1) Unutrašnja organizacija Odbora utvrđuje se pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta koji donosi Odbor uz saglasnost Vlade.

(2) Pravila postupka i način odlučivanja po žalbi uređuje se poslovníkom koji donosi Odbor, a objavljuje se u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

(3) Odbor o svom radu podnosi izvještaj Vladi.

(4) Sredstva za rad Odbora obezbjeđuju se u budžetu Republike Srpske.

Član 109.

(1) Odbor u skladu sa ovim zakonom i podzakonskim propisima odlučuje u drugom stepenu o žalbama koje se odnose na statusna pitanja državnih službenika, i to na zahtjev:

a) državnog službenika,

b) učesnika javnog konkursa i

v) republičkog organa uprave u kom državni službenik obavlja svoju dužnost.

(2) Pod statusnim pitanjem državnog službenika podrazumijeva se zasnivanje radnog odnosa, raspoređivanje, ocjenjivanje, napredovanje, disciplinska i materijalna odgovornost i prestanak radnog odnosa.

Član 110.

Odluke Odbora su konačne i protiv njih se može pokrenuti spor pred nadležnim sudom.

XIV NAMJEŠTENICI

Član 111.

(1) Radna mjesta namještenika regulišu se uredbom Vlade.

(2) Za popunu slobodnog radnog mjesta namještenika potrebno je da je radno mjesto utvrđeno pravilnikom i da je njegovo popunjavanje u skladu sa donesenim Kadrovskim planom.

Član 112.

(1) O pravima i dužnostima namještenika rješenjem odlučuje rukovodilac organa.

(2) Namještenik ima pravo na platu, naknade i druga primanja prema zakonu kojim se uređuju plate za državne službenike.

Član 113.

Na prava i dužnosti namještenika primjenjuju se opšti propisi o radu, kolektivni ugovor i odredbe poglavlja II; poglavlja V koje se odnose na ocjenjivanje, poglavlja VI koje se odnose na stručno usavršavanje i osposobljavanje, poglavlja VIII, poglavlja IX, X i XII ovog zakona.

XV NADZOR NAD PRIMJENOM PROPISA

Član 114.

Nadzor nad sprovođenjem ovog zakona vrši ministarstvo nadležno za poslove uprave putem upravne inspekcije.

Član 115.

Poslovi nadzora odnose se na usklađenost pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta sa zakonom i podzakonskim propisima, zakonitost sprovođenja internog oglasa i javnog konkursa, zakonitost raspoređivanja, premještanja i napredovanja državnih službenika, blagovremenost i pravilnost dostavljanja podataka koji se upisuju u Centralni registar državnih službenika (kadrova), usklađenost popunjavanja radnih mjesta sa kadrovskim planom, kao i na druga pitanja u vezi sa radnim odnosom u republičkim organima uprave.

XVI KAZNENE ODREDBE

Član 116.

Novačnom kaznom od 500,00 KM do 1.500,00 KM kazniće se za prekršaj odgovorno lice u republičkom organu uprave, ako:

- a) državnom službeniku onemogućiti ostvarivanje prava utvrđenih odredbama čl. 10–19. ovog zakona,
- b) ne obezbijedi pošten i pravedan tretman svim učesnicima u postupku javne konkurencije,
- v) zaposli ili popuni radno mjesto u republičkom organu uprave suprotno odredbama čl. 29–48. ovog zakona,
- g) ne obezbijedi pošten i pravedan tretman državnih službenika u kadrovskoj politici, stručnom osposobljavanju i usavršavanju, bez obzira na njihovu starosnu dob, invalidnost, pol, vjersku i nacionalnu pripadnost i politička opredjeljenja,
- d) onemogućava ili ometa organizovanje sindikata, profesionalnih udruženja ili štrajka, u skladu sa zakonom,
- đ) državnom službeniku odredi da radi prekovremeno, duže od propisanog vremena,
- e) zadrži državnog službenika na radu nakon sticanja uslova za odlazak u penziju po osnovu zakona,
- ž) državnom službeniku ne obezbijedi pravo na otpremninu,
- z) državnom službeniku ne omogući vraćanje na rad nakon isteka mirovanja prava iz radnog odnosa,
- i) ne poštuje princip jednakih mogućnosti i različitosti državnih službenika,
- j) ne donese odluku po prigovoru u zakonom propisanom roku i
- k) ne izvrši naložene inspekcijske mjere.

XVII PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 117.

Državni službenici i ostali, a koji su zasnovali radni odnos prema propisima koji su važili u trenutku zasnivanja njihovog radnog odnosa nastavljaju da rade u skladu sa ovim zakonom.

Član 118.

Postupci odlučivanja o pravima, obavezama i odgovornostima državnih službenika u republičkim organima uprave, početi po propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona okončaće se primjenom tih propisa.

Član 119.

Do donošenja novih ili usklađivanja postojećih podzakonskih akata sa odredbama ovog zakona primjenjivaće se podzakonski akti doneseni na osnovu Zakona o administrativnoj službi u upravi Republike Srpske.

Član 120.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju da važe odredbe čl. 7-11., član 13., član 32., čl. 42-77., čl. 85-89., član 122. i član 126. Zakona o administrativnoj službi u upravi Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 16/02, 62/02, 38/03, 49/06 i 20/07), kao i primjena Zakona o radnim odnosima u državnim organima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj:11/94 i 96/03) u odnosu na namještenike.

Član 121.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

Broj: 01-1875/08

Datum: 25. novembar 2008. godine

PREDSJEDNIK
NARODNE SKUPŠTINE

Mr Igor Radojičić